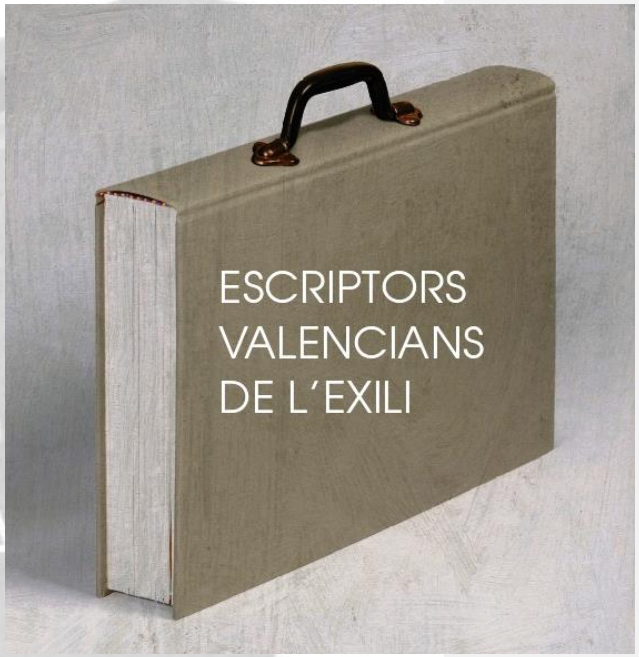
exili [egzíli]
1. m. POLÍT. Expatriació, allunyament, voluntari o forçós, d'un territori, especialment per motius polítics. El van condemnar a l'exili.
2. m. POLÍT. Lloc on viu la persona exiliada. Vos escric des de l'exili.
Viure en l'exili.

exiliat -ada [egziliát]
adj. i m. i f. POLÍT. Que ha sigut obligat a viure fora de la seua pàtria.
El canvi polític comportà el retorn dels exiliats.

refugiat -ada [refuʤiát]
1.m. m.i f. DRET Persona que ha hagut d'emigrar del seu país a conseqüència d'esdeveniments polítics i que ha sigut acollida en el territori d'un altre Estat.
2.**camp de refugiats** m. DRET Lloc preparat per a la instal·lació temporal de persones que, per determinades circumstàncies, s'han vist obligades a abandonar el lloc on vivien

JORNADA
L'EXILI VALENCIÀ: HISTÒRIA I LITERATURA

2 DE FEBRER DE 2024

ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

ESCRIPTORS DE L'ANY 2023. VALENCIANS DE L'EXILI

GENERALITAT VALENCIANA

cefire Plurilingüisme

Facultat de Magisteri

L'EXILI VALENCIÀ: HISTÒRIA I LITERATURA

9.00. – 9.15 h **Recepció de participants**
9.15 – 9.30 h **Presentació de la Jornada**

9.30 – 10.15 **Ponència inaugural**
JOSEP PALOMERO, *Els escriptors valencians de l'exili*

10.30 – 11.15 h
PASQUAL MAS, *L'escriptura valenciana de l'exili i el seu estudi a l'aula*

11.15 – 11.45 DESCANS

11.45 – 12.30 h
CRISTINA ESCRIVÀ, *Les dones de la República: silencis i exilis*

12.30 – 13.15
IRENE BALLESTER, *Geografies artístiques de l'exili valencià*

13.15 – 15.30 DESCANS

15.30 – 16.15
IVÁN CARBONELL, *El Stanbrook en la ficció i en el cinema*

16.15 – 17.00
RAMON FERRER, *Els moriscos valencians: expulsió i exili*

17.00 – 17.30 DESCANS

17.30 – 18.15
FRANCISCO COLLADO I JOSEP V. GARCIA I RAFFI, *El còmic explica l'exili*

18.15 – 19.00
GUSTAU MUÑOZ, *Emili Gómez Nadal, un exemple de resistència*

19.00 – 19.45, Recital
PAU ALABAJOS, *Cançons d'exili i memòria*

En el temps que correm, una llengua menor que no pot comptar amb l'ajut d'un Estat propi i que deu fer front a la pressió d'una llengua forta, vehicle d'una Administració -per vocació, uniformadora-, està condemnada a recular; més de pressa encara si la gent que la parla no té consciència de la pròpia personalitat col·lectiva, de la seua originalitat comunitària.

Emili Gómez Nadal, "Balanç i perspectives"
El País Valencià i els altres, 1972